

Božja riječ za danas

#1038– Budnost (1. dio)

Pastor Paul Schroeder

Danas ćemo govoriti o 13. poglavlju Pavlove Poslanice crkvi u Rimu. To je veličanstven tekst, a jednu od najljepših rečenica nalazimo u 14. stihu: "zaodjenite se Gospodinom Isusom Kristom i, u brizi za tijelo, ne pogodujte požudama." Pavao napominje kršćanima u Rimu da nije dovoljno samo govoriti da su kršćani i ispunjavati formu, pamtiti stihove i tome slično. Ako smo kršćani, tada svojim srcem i razumom služimo Kristu. To nije nešto što nam se dogodi samo jednom, nego nam se život neprekidno mijenja. Biblija to naziva obraćenjem. Odijevate se u novu osobu. Postajete nova osoba. Nanovo se rađate. To je toliko traumatično da se naziva novim rođenjem.

Zato Pavao podsjeća vjernike u Rimu da nije dovoljno samo se nazivati kršćaninom i povremeno dolaziti u crkvu. Biti kršćanin znači predano živjeti za Krista. Pavao govori da se najprije trebamo odjenuti u Gospodina Isusa Krista. Pavao govori o potpuno novom biću, o novom rođenju. To je toliko ključno i važno da se brinem kako neki kršćani danas stupaju u Božje kraljevstvo na prijevaru.

Ima propovjednika koji će reći da ćete, ako ste kršćani, uvijek imati što jesti i da ćete uvijek biti zdravi, itd. To zvuči kao da je najvažnije naše tjelesno dobro, kao da je cilj samo da bi nam bilo bolje, da bismo postali bolji ljudi, bolji šefovi, bolji roditelji, bolji bračni drugovi, kao da činimo sve ovo ne bismo li postali bolji ljudi. Dragi ljudi, to je humanizam. To nije kršćanstvo, nego humanizam. Humanizam nam govori da, ako dobro razmišljamo, dobro planiramo, dobro postupamo i nastojimo voljeti ljude, tada slijedimo Kristov put.

Međutim, to nije potpuno evanđelje, a kao takvo ono je laž, odnosno poluistina, koja je sama po sebi laž. To me zabrinjava, jer čini mi se da je kršćanska crkva na sve većim kušnjama i doživljava sve veće probleme u ovom svijetu u kojem živimo. Svijet vode ljudi koji ne slijede Krista, zbog čega će kršćanska crkva početi misliti da je dovoljno samo pripadati toj maloj skupini i onda je sve u redu, onda neće biti progona, neće biti nevolja i neće biti problema.

Ipak, Krist nam je vrlo jasno rekao da oni koji ga žele slijediti moraju razmisliti koliku će cijenu morati platiti. Govorio je da trebamo uzeti svoj križ i slijediti ga. Trebamo ga predano slijediti, a bit će i problema koje treba rješavati. Trebate biti svjesni da će vas svijet mrziti. Oni koji govore da će sve biti u redu čim postanete kršćani ne govore vam istinsku poruku evanđelja. Krist želi da zauzmemo stav. Vodi se rat. Sotona, njegovi zli anđeli i svi oni kojima im služe protive nam se. Odvija se boj za naše duše. Cilj rata je zadobiti vašu dušu. Ili ćete služiti Bogu u Njegovom kraljevstvu, ili ćete služiti Sotoni i njegovom kraljevstvu i završiti u paklu.

Trebate donijeti svjesnu odluku o tome. Morate je donijeti, morate težiti k njoj. Pavao je bio vrlo nestrpljiv, ali prije nego što se pozabavim Pavlom i Rimljanima, podsjetit ću vas na jedno od najranijih ispovijedanja vjere u novozavjetnoj crkvi. U Kristovo vrijeme vjernici su ispovijedali vjeru riječima: "Isus Krist je moj Spasitelj i Gospodin." Lako je bilo reći da je Isus Spasitelj, jer svi žele oprostjenje, svi žele otići u nebo, svi žele biti voljeni i svi žele znati da mogu imati mir, itd. Svi su govorili da žele Isusa za svoga Spasitelja, jer žele oprostjenje grijeha. To je bilo lako. Ali trebalo je reći i da je Isus Gospodin. Gospodin je netko kome pripadate. To znači da Mu pripadate, da On vlada nad vama, da ste u

Njegovom vlasništvu. Ako je Isus vaš Gospodin, to znači da On vlada vašim životom i određuje vaše prioritete i ciljeve. Shvaćate? Isus nije samo Spasitelj, nego i Gospodin, Onaj koji vlada i upravlja vašim životom.

Smatram da je to ono gdje je kršćanska crkva danas vrlo slaba i to me zabrinjava, jer smatram da se ljudima ne govori potpuna poruka i cijela istina, a držim da mi, pastori i propovjednici Božje riječi, moramo paziti kako ne bismo izostavljali one dijelove poruke koje ljudima možda neće biti drago čuti. Možda one dijelove zbog kojih više neće ponovno doći. To je preispitivanje samog sebe, želja za provjerom. To je ono što Pavao govori u 13. poglavlju svojeg pisma crkvi u Rimu, gdje nalaže vjernicima da se odjenu u Gospodina Isusa Krista. To je nešto posve novo. U pitanju je drugačiji način života, razmišljanja, postupanja, govora, i zato Pavao ovdje govori o šest različitih grijeha.

Ovaj stih je mnogo značio svetom Augustinu. Bog je pomoću ovoga stiha učinio svetog Augustina vjernikom.

Jedan od ovih šest grijeha o kojima Pavao govori jest razuzdanost. U saveznoj državi lowi, gdje sam odrastao, bilo je mnogo razuzdanosti. Reći ću vam kako je razuzdanost stigla u lowu prije 70-80 godina. Meni je 80 godina, a kad sam imao deset ili nešto više, razulareni stanovnici susjednih gradova bi se u 1 ili 2 sata ujutro odvezli u obližnji gradić i počeli bi trubiti i vikati na sav glas kroz prozor dok ne bi sve razbudili i razljutili. To je bilo razuzdano. To razularenost i bezobzirnost prema drugima. Štoviše, to je nastojanje da se druge iziritira.

Pavao govori svima koji su tako ponašaju da se ne mogu nazivati kršćanima. Takve osobe nemaju želju ugoditi Bogu, ne nastoje pomagati drugima, nego žele

otežati i zagorčati život drugima. Oni služe Sotoni, a ne Bogu. Zato Pavao poziva ljude da se preispitaju, zaključče idu li Božjim putem ili Sotoninim.

Drugi grijeh o kojem Pavao govori u 13. poglavlju jest grijeh koji je ovdje u saveznoj državi Wisconsin, gdje živim već 60 godina, vrlo poznat. Od svih saveznih država, u ovoj je najgore što se toga tiče. Poznata je po tome. Imamo više gostionica i pijanaca nego bilo koja savezna američka država. Dapače, kad živite u Wisconsinu neko vrijeme, a ja sad živim u predgrađu Milwaukeeja, možete vidjeti gostionicu na gotovo svakom križanju. Jasno, malo pretjerujem. To samo znači da imamo toliko gostionica da se čini kao da su na svakom križanju. Štoviše, na nekim križanjima ih ima po dvije tri na svakom uglu. To je vrlo uobičajen problem.

Pavao hoće reći: ako ste pijanci - a Biblija mnogo govori o tome - nemojte misliti da je dovoljno to što nedjeljom u crkvi govorite kako ste kršćani. Mislite da je dovoljno moliti Očenaš i izgovarati Apostolsko vjerovanje pa da onda nije važno kako živite ili kako postupate. To su besmislice. Sam Krist je rekao da će Mu mnogi govoriti: "Gospodine, Gospodine", ali ga neće iskreno slijediti, nego su im srca daleko od Boga. Oni nisu istinski obraćeni i ne žive kršćanskim životom. Pavao želi da rimski vjernici dobro razmisle o ovome. Kako stoje stvari u vašem životu? Ponašate li se i vi poput pijanca, svjetovnog čovjeka i grešnika koji služi Sotoni? Tada se nemojte nazivati kršćaninom. To bi bilo ruglo i prijevara.

Pavao želi da preispitamo svoj život i utvrdimo slijedimo li Krista, jesmo li trijezni i borimo li se protiv pijanstva. To je svrha svega. Borimo se protiv grijeha i služimo Bogu, jer tako žive kršćani.